

AXELSSON, CARL ANTON

Född 1933 i Stockholm

Carl Anton tog studenten 1953 och utbildade sig till tecknare i Anders Beckmans skola 1954-56. Under de närmaste åren arbetade han som freelance-illustratör. Mellan 1959 och 1963 var han anställd vid Dagens Nyheter som illustratör och reportage-tecknare. Han har haft verk utställda på Liljevalchs vårsalong och på Nationalmuseum (Unga tecknare). Dessutom har han haft separatutställningar runt om i landet, huvudsakligen i Stockholm.

Som trubadur och visdiktare upptäcktes han i TV i Hylands hörna 1962, där han sjöng "Överby-vals" och "Visan om Olssons ko". Det resulterade i en grammofoninspelning, kontrakt med musikförlag och så många engagemang, att han 1963 lade – för en tid – tecknandet på hyllan och på heltid gick in för att sjunga och skriva visor. 1964 kom den första vissamlingen i tryck, "Blå visor". Nummer två döptes till "Blommorna blommar blott tillfälligtvis" och publicerades 1966. Här ingick en visa med sommarmotiv, "Om maskros och tjärdoft", som under 24 veckor låg på Svensktoppen i Carl Antons egen insjungning. Ytterligare vissamlingar följde: "Midsommarland, 1968, "Flicka flöjt spela", 1973, "Visor på Överbyberg", 1974, "En visa till dej från mej", 1980, "Det vackraste ljuset", 1986 och "Syrenernas tango", 1990.

Carl Anton har sjungit in sina visor – c:a 200 st – själv på grammofon med undantag för en del av det vismaterial han skrev till Lorensbergsrevyn "Hoppas att ni alltid får ha det bra" 1968, där också Lena Hansson och Per Grundén framförde Carl Anton-visor, som han skrivit speciellt för dessa artister. Revyn spelades också in på skiva. Han har under åren haft radio och TV serier, bl. a. sommarprogram i Vita Bergen 1965-1995.

Carl Anton har även givit ut romanen Destiny 1983, dikt-prosasamlingen Nya Sidor 1992, Heja vackra katt – akvarellillustrerad familjebok om utrotningshotade djur – 1995 och Älskade Stockholm – prosa, dikt och bilder 1996.

År 1967 fick han Stockholms stads kulturstipendium – hederslegat och samma år tilldelades han Visans vänners hederstecken, 1986 tilldelades han S:t Eriksmedaljen.